

שמים כהלכתן ושלישית אפילו טפח.^ק

אמר רבא:

וכן לשבת,

מגו דהויא דופן לענין סוכה -

הויא דופן לענין שבת.

איתיביה אביי:

ומי אמרינן מגו?

והתניא:

דופן סוכה כדופן שבת,

ובלבד שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים;

ויתירה שבת על סוכה,

שהשבת אינה נותרת אלא בעומד מרובה על הפרוץ,

מה שאין כן בסוכה;

מאי לאו -

יתירה שבת דסוכה אסוכה,

ולא אמרינן מגו!?

לא,

יתירה שבת דעלמא אשבת^ק דסוכה.

אי הכי -

ליתני נמי -

יתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת,

דאילו סוכה דעלמא - בעיא טפח שוחק,

ואילו סוכה דשבת -

לא בעיא טפח שוחק, וסגי בלחי;

דהא את הוא דאמרת:

סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי - כשירה! ?^ק

ההוא לא אצטריכא ליה,

השתא מקילתא לחמירתא - אמרינן,

מחמירתא לקילתא - לא כל שכן?

גופא:

ז: אמר רבא: °

סיכך על גבי מבוי שיש לו לחי - כשירה.^ק

ואמר רבא:

סיכך על גבי פסי ביראות - כשירה.^ק

וצריכא,

דאי אשמעינן מבוי -

משום דאיכא שתי דפנות מעלייתא;

אבל גבי פסי ביראות,

דליכא שתי דפנות מעלייתא - אימא לא;

ואי אשמעינן פסי ביראות -

משום דאיכא שם ארבע דפנות;

אבל גבי^ק מבוי,

דליכא שם ארבע דפנות - אימא לא;

ואי אשמעינן הני תרתי -

מחמירתא לקילתא,

אבל מקילתא לחמירתא - אימא לא;

צריכא.

ושחמתה מרובה מצלתה -

פסולה.

תנו רבנן:

חמתה מחמת סיכוך,

ולא מחמת דפנות;

רש"י

דסוכה נותרת משום מיגו ואי שבת דעלמא קאמר אבל שבת דסוכה והלכות הכשר סוכה שוין משום מיגו ליתני נמי יתירה הלכות הכשר סוכה דעלמא דחול אהלכות הכשר סוכה דשבת: ואילו סוכה דשבת. אם עשויה כמבוי שתי דפנותיה זו כנגד זו סגי לה בלחי זקוף אצל היוצא אע"ג דאין רחבו טפח דמיגו דהוי דופן לשבת הוי נמי דופן לסוכה דהא מר משום דאית ליה מיגו אמר הכי לדידך דאמרת לחי משום מחיצה והזורק למבוי מפולש שיש לו לחי חייב אלמא מדאורייתא מחיצה היא ומתוכי לרשות היחיד נהי דמדרבנן אסור מדאורייתא מיהא מותר דהא מר משום דאית ליה מיגו אמר הכי: סיכך על גבי מבוי מפולש שיש לו לחי כשרה. בשבת ולא בחול דמיגו דהוי דופן לשבת למהוי רשות היחיד הוי דופן לענין סוכה: ההוא לא איצטריכא ליה. לאשמעינן דיתירה סוכה דעלמא אסוכה דשבת משום דמרישא שמעינן ליה: דהשתא מקילתא לחמירתא אמר מיגו. מיגו דהוי דופן לסוכה דקילא הוי דופן לשבת דחמירא: מחמירתא לקילתא מיבעיא. דמבוי שיש לו לחי זקוף דכשר לסוכה בשבת: פסי ביראות. בפרק שני דעירובין (יז:) תנן דהתירו חכמים משום עולי רגלים לעשות לביראות שברשות הרבים פסין ארבעה כמו דיומדין ורואין כאלו יש מחיצה מזה לזה ונמצא חבור מוקף מחיצות וממלאין מתוכה לתוך המחיצה ואם סיכך על גבן כשרה בשבת דסוכות דמיגו דהוי דופן לשבת הוי דופן לסוכה ואע"ג דבעינן שתי כהלכתן: וצריכא. לרבא למימר הנך תלת שמעתתא לאשמעינן דאמרינן מיגו: דאי אשמעינן מבוי. הוה אמינא התם הוא דמכשרינן לסוכה ע"י מיגו דאיכא שתי מחיצות מעלייתא: פסי ביראות. איכא שם ד' דיומדין נוטין לארבע הרוחות שנים לכל מחיצה אמה מכאן ואמה מכאן שהדיומדין רחבין אמה לכל צד: ואי אשמעינן הנך תרתי. ולא אשמעינן הך דאמרינן לעיל וכן לשבת הוה אמינא מחמירתא לקילתא הוה דאמר מיגו: חמתה מחמת סכך. פוסלת בה ולא חמתה מחמת דפנות:

וכן לשבת. אע"פ שצריך לשבת שלש מחיצות ליעשות רשות היחיד שבת של סוכות מותר לסמוך על מחיצות הסוכה אם עשה ברה"ר סמוך לפתחו סוכה דאין בה אלא שתי כהלכתן ושלישית אפילו טפח מכניס ומוציא הימנה לביתו ואע"ג דבשאר שבתות לא מישתרי אי נמי בשאר מחיצות שאינן של סוכה לא מישתרו בהכי לשבת דסוכה שריא דמיגו דההוא טפח אנמרחה רחמנא למשה במחיצות סוכה דליהוי ליה דופן שלימה לסוכה הוי דופן נמי בשבת דסוכה לענין שבת: דופן סוכה כדופן שבת. כל צידי דפנות שהתירו חכמים לשבת כגון מחיצה של שתי בלא ערב כדאמר בעירובין (טו:) מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה טפחים ואע"פ שרחב קנה אינו אלא מלא אצבע ויש בין קנה לקנה שלשה טפחים חסר משהו ואיכא פרוץ מרובה על העומד שפיר דמי דאמרינן לבוד והוה ליה כולו עומד או של ערב בלא שתי כדתנן התם (שם) מקיפין שלשה חבלים הוי היקף נמי לדופן סוכה ובלבד שיהא זהיר שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה טפחים כשהוא מקיף כי היכי דאמר לענין שבת דאם כן נפיק ליה מתורת לבוד ודווקא במקומות הרבה דהוי ליה פרוץ מרובה על העומד אבל מקום אחד או שני מקומות הוה להו כפתחים: שהשבת אינה נותרת. אם יש בה פתחים הרבה שאין בהם צורת הפתח ורבים על העומד ומבטלי ליה לעומד: מה שאין כן בסוכה. דסגי ליה בשתי כהלכתן ושלישית אפילו טפח ואפילו היו לה פתחים בשתי הדפנות אחד או שנים דכי מצטרפת להו בהדי שתי הפרוצות הוה ליה פרוץ מרובה שריא: מאי לאו. אפילו בשבת שבתוך החג קאמר דלא מישתריא לטלטולי והכי קאמר יתירה הלכות טלטול שבת דסוכה אהלכות הכשר סוכה לאכול ולישן ולצאת ידי חובת סוכה דלענין מיעק ידי חובתו נפיק ובלבד שלא יטלטל בה אלא ארבעה ולא יכניס מתוכה לבית: לא. הכי קאמר יתירה הלכות טלטול שבת דעלמא אהלכות טלטול שבת דסוכה שבת דעלמא אינה נותרת אלא בעומד מרובה דליכא למימר בה מיגו ושבת